

הטרגדיה המשולשת של משפחת שמקה

ראובן זלץ

**הסיפור הטרגי והעצוב ביותר מאז
שפרצה לחיינו מחלת הקורונה, סיפור
שהתפרסם בעולם כולו. הסיפור
העצוב של משפחת הרפתנים שמקה
ממושב אחיסמך שתוך שבועיים
בלבד, נפטרו מקורונה, אבי המשפחה
ושניים מילדיו. כעת, כחודשיים
אחרי, מנסה המשפחה למצוא את
הכוחות ולהמשיך הלאה •**

זיוה שמקה, רווקה, גרה במושב אחיסמך היתה צמודה לאביה אליהו (73) בשנים האחרונות, היא מספרת בעצב על הימים הבלתי נתפסים שעברה היא ומשפחתה "אבא היה אדם חולה ומיד כשהחלה הקורונה, שמרנו עליו מאוד, מכל משמר, לא נתנו לו לצאת החוצה ודאגנו לו מאוד. אך לצערי, בערב השני של סליחות, הוא החליט על דעת עצמו, ללכת לבית הכנסת במושב. אחי, רחמים היה החזן בבית הכנסת ושם שניהם נדבקו בקורונה. לאחר מכן נודע לנו כי היה שם חולה מאומת קורונה שלא דיווח וכנראה הוא זה שהדביק את כולם, כולל שכן נוסף שנפטר גם הוא מקורונה. כשאבא חזר הביתה הוא הדביק את כולנו, גם אני הייתי מאושפזת במצב קשה אבל ברוך השם יצאתי מזה". הטרגדיה רק נמשכה וזיוה מספרת "שוחררתי הביתה ביום בו נפטר אחי רחמים, 12 קשה להבין אבל עברו רק 12 ימים בין פטירתו של אבא לפטירת הבן שלו ואחי רחמים והבן השלישי, אבי, שעבד כרפתן במשק. אבא שלי אושפז ביום ראשון, אחרי יומיים, אחי הבכור רחמים (58) ואחרי יומיים אחי אבי (53). שלושתם שכבו באותה מחלקה בבית חולים אסף הרופא ומצבם התדרדר ונפטרו תוך שבועיים אחד אחרי השני, ישבנו שבעה ברציפות על שלושתם". לזיוה יש עוד 4 אחיות ואח העובד מחוץ משק ואח נוסף המחזיק את המשק והרפת.

איך מתמודדים עם כזו טרגדיה?

"לא פשוט בכלל, אני חליתי גם במחלה הזו והיה קשה ומפחיד, אני חושבת שזו פשוט גזירה שנפלה על המשפחה. אנחנו היחידים במושב שנפטרו אצלנו מקורונה. זה פשוט בלתי נתפס ואנחנו עדיין מעכלים את זה ומנסים ומשתדלים להמשיך הלאה, נראה מה יהיה".

תוך שבועיים, נפטרו האב אליהו ושני בנים, רחמים ואבי.

רחמים שמקה

אבי שמקה

ואני במשרד עוזרת כמה שאפשר. זה בכלל לא פשוט כל הסיפור שנפל עלינו אבל אין ברירה, חייבים להמשיך הלאה, זה מה שאבא היה רוצה. הרפת כרגע עובדת כרגיל ובעזרת השם זה ימשיך ככה".

חודשיים אחרי, מה המצב?

"שבוע שעבר סיימנו עם האזכרות של החודש והתחלנו לראות איך ממשיכים. נשארו רק אחי אשר, שנדבק גם בקורונה אבל התמודד עם זה בבית. יש גם שני פועלים, עזרה של המשפחה

פרס האחים סכיר משק שמקה מושב אחיסמך

כ-700 אלף. מזה מספר שנים פועלת הרפת כשותפות המייצרת 1,200,000 ליטר.

הרפת המודרנית

רפת משפחת שמקה עברה בהצלחה מרובה את הרפורמות בענף החלב המתנהלות מאז שנות ה-90 ועומדים היום בשורה הראשונה בטכנולוגיה של הרפתות בישראל! משפחת שמקה מאמינה ביישוב הארץ ובעבודה בחקלאות. למרות שעבודה עם בעלי חיים היא קשה, בכל מזג אוויר, ביום ובלילה, בשבתות וחגים, ימים ארוכים הדורשים טיפול אין סופי בחליבות ובהאבסה, המלטות קשות, תחלואה, התמודדות עם סכנת גניבות ועוד, עד כדי כך שלקחת חופשה זה לוקסוס מאוד גדול.. האבא אליהו והבנים אבי ואשר, עובדים שנים רבות ברפת המהווה דוגמה לעבודה עצמית, בניה עצמית וגידול עצמי של חלק נכבד מן המספוא. ברפת שמקה דאגה רבה לאיכות הסביבה, הרבה מאמץ לשיפור רווחת הפרה והביצועים המקצועיים. הרפת תמיד נקייה, מכון החליבה מבריק והנוי מטופח.

על אהבת הפרות, היושר והצניעות, על העבודה העצמית, הדאגה לאיכות הסביבה ורווחת החיה, הוחלט להעניק למשפחת שמקה את פרס האחים סכיר לשנת 2016. ▲

כך הכל התחיל

אליהו שמקה עלה בשנת 1950 לישראל מלוב עם הוריו, אחיו ואחיותיו, למושב אחיסמך והיו בין מייסדיו. בשנת 1956 קיבלה המשפחה מהסוכנות פרה אחת אותה חלבו בידים, הזינו אותה בבית וכל ערב לקחו אותה עם שאר הפרות לריכוז במרכז המושב. אנשי המושב גידלו במשותף בשדות היישוב תפוחי אדמה. הפרה של משפחת שמקה ברחה לאכול בתאבון רב את תפוחי האדמה, התנפחה מאוד ומתה... אך האהבה לעבודה עם בקר הייתה חזקה.

שנות ה-70-60

בתחילת שנות ה-60 רכשו מספר פרות אותם חלבו בידים פעמיים ביום ואת החלב הובילו בכדים לחדר קירור מאולתר עד שהחלב הובל למחלבה. מיכל הקירור הראשון נרכש בתחילת שנות ה-70, את רפת הטפחות הראשונה בנו בשנת 73, באותה תקופה עבדו ברפת וכן גידלו מספוא לצריכה עצמית בשדות המושב. גידולי אביב, אספסת, רודוס ודוחן ובסתיו - סלק בהמות, כרוב מספוא ווידן-חלק מהגידולים כירק טרי וחלק כשחת. מכסת החלב הראשונה שקיבלה המשפחה בשנת 75 הייתה של כ-280 אלף ליטר. מאז ועד היום, המשפחה קיבלה ורכשה תוספות מכסה בכל הזדמנות ומכסתם כיום היא